№ 2819
შაბათი,
14 მაისი

ცნობის ფურცელი

№ 2819
შაბათი,
14 მაისი

ბაზარი დღეს: ჭალიწყაფაში—ნ.ს. ოვაში ეფთიანებით—50 კ. ბიბანებით—3 კ., ნიმეფრი—3 კ., ბიბანებით—3 კ., ბიბანებით—3 კ., ბიბანებით

ში კლდეს დაეჯახა, სრულმა 12 თვემ გაიარა, „ბოგატირი“-ც დღემდე ვერ გასულა ზღვაში. წარსული იყო ილიაში „ბოგატირი“ კლდეთან ჩამიდეს და ელდავესტოკის პორტში მიიყვანეს, მაგრამ კრეისერი მაინც იმდენად დაზიანებული გამოდგა, რომ მთელ წელიწადში ვერ შეაკეთა. აქედან სჩანს, რომ ელდავესტოკის დოკები და ქარხნები არ იყვნენ იმის ჯოგ მდგომარეობაში, ეს მით უფრო საეჭვოდ ხდება, რომ რუსეთს წყნარ ოკეანეზე მხოლოდ ვლადივოკოკში-და დარჩა დოკები და აღნ. ორეულტენსკის ქვემეხიც ქუა უნდა შეესდოთ, თუ კი როგორმე მიაწიეს რუსეთის საბედისწერომდე. ელდავესტოკში ადმ. თოფჩუტენსკის მხოლოდ სამი დოკი იქნება დიდ ბეემენთაციის გამოსაცდელი და თუ რუსის ჯავშნიან ბეემენთაც და კრეისერებიას (სულ 18) მეტ ნაწილს დაეკრება დასჭირდა, ბეერს მთგანს რამდენრამდენიმე თვე მოუხდება რიგის ლოდნი. აქვე ტოროს-ის იანონის პორტებში 12 დიდი დოკი აქვს, სადაც უდიდეს ჯავშნიან ბეემენთაც და ჯავშნიან კრეისერებსაც შეუძლიათ შესვლა, და ეს უკანასკნელი ორი, სადაც პალუბა — ჯავშნიან კრეისერებსა, სანაპირო ჯავშნიან და ქარხანის გემებს შეეძლიათ შესვლა. ამას გარდა 11 დიდი და მარტხანის ელინგი აქვს ნაღმის გემების შესაკეთებლად. იაპონის ფლოტის გემებს ყველას ერთაბად შეეძლიათ დოკებში შესვლა და ერთად თვლებად. რუსეთს სჭირდება ორმაგი ძლიერი ფლოტი გიგანტებ ორიენტირებად და სამყარო ლოკი-ით არ გამართა არც პორტ არტურში, არც ვლადივოსტოკში. რუსს გემები ომამდე იაპონის პორტებში მიეცილებენ.

გენ. სტესელის გასამართლება. ამ ერთად ბეტერბურგში სამხედრო გამოძიებელი კომისია პორტ-არტურის კაპიტულაციის საქმეს იხილავს. სამხედრო პრეზესი სხოვინოვი, გენ. სტესელი პირველ სხდომებიდან სამუოები წარდგენა და დაიმტკიცა, რომ პორტ-არტური სულ არ იყო გამაგრებული. კომისია ამის თაობაზე გენერალ-ადიუტანტ ალექსეევის შეკითხა. კომისიამ და მოიკვლია, რომ პორტ-არტურის გასამაგრებლად და მასალის შესაქმნად, ხაზ-ნას ჯერ კიდევ ომამდე 18 მილიონი მიეცა, მაგრამ ომი დაწყო, გამოჩნდა, რომ ცხელი სამხედრო სრასაგი ითხოვის სულ არ იყო, სამაგრები სულ არ გამოდგა და კასაც ცალიერი იყოო. (ა6. ვ.-ს).

რა დაუშვა პორტ-არტურის შესვლის ქვა-ნახშირი. ომამდე პორტ-არტურის ეკიპრის ოკიანეანი 12 მანეთად უხდიდენ ტონა ქვა-ნახშირს, თუმცა 7 ვ. 50 კაპეიკზე მეტად არა ჭირდა. ომის დროს ისე ფასდაც ნახშირს 135 მანეთზე. ამღვევნენ ტონაში, თუმცა ინგლისელ ოკეანოსებს 70—95 მანეთად მოჰქონდათ ნახშირი ვანდა, სახელგზე მოჰქონდა ფლოტისათვის. ეს ვინაიდან ქვა-ნახშირით დატვირთულ გემს იაპონელები დაიჭერდნენ, პირობის ძალით მთელ ომის დროს ოკეანეთის ზღაპრა. ომის უნდა ქვა ოკეანეთის ზღაპრა. ომის დროს ოკეანეთის 12 გემი გაგზავნა ქვა-ნახშირით პორტ-არტურს; ამ გემებს მხოლოდ ერთი გემი მიეღო დანიშნულებისთვის, დანარჩენი კი სულ იაპონელებმა დაიჭირეს, ანუ მეორედ დაუყვეს რუსეთს ქვა-ნახშირი. ფერხელ „ორე ი დეო ერმესი“ ანვარიშით, მხოლოდ წელიწადზედ წლის პირველ სამს თვეს, იაპონელებმა 12 მილიონ ნახშირის ტონა და ქვა-ნახშირის ნაგდეს ხელში. შორშან-ეი ივიკვის ერთი სამად მეტი გემი დაიჭირეს, ასე რომ ერთად ამ სამ-ეის სულ მცირედ 40-50 მილიონ მანეთის ზარალი მოუვიდა. (ა6. ვ.-ს).

გენ. კუროპატკინი. „ნოვოიე“ თუშვეობა გენ. კუროპატკინი სწერს ერთ თვის მეგობარს: თუქა დავიღალე, მაგრამ მაინც შემიძლია მუშაობა და ის მაა, ვითომ სამხედრიდან გადადებება მეთხოვის, სიფრძელით მოკლებულია.

სოფლად

ბაზისები. სოფლად ცნობა შეხდათ სოხუმის ოლქის ქართველ მცხოვრებთა ცხოვრებას, დაინ შეშფოთებით და სულით ღრმა მეოთხედით ფაქტები დეტექტიები წინ, იმისთანა ფაქტები, რომელიც უსათო ად ეგვიანო ქსანც ამტკიცებენ. ამ ფაქტების გათვალისწინებელით, თუ მას ერთხანად არ დაბრმავია ყოველივე გრძნობა ადამიანობისა, დროებით მაინც უსათუოდ იქცევა ჩაგრულად და დევნილთა მოსარჩელედ ვწერდ. უფლება გაგვილი ეა ჩაგრულ ხალხად სოხუმის ოლქში ყველაზე უფრო ქართველები (მგრძნობა). სხვა ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, იმ დროს, როცა სხვა ეროვნებებს უფლება აქვთ სამშობლო ენაზე ილაპარაკონ, ქართველებს, ჩვენ, ქართველებს ამისიც მოკლებულები ვართ: სკვალიის შეწერებაც ღარ ეწერება ჩვენთვის თავისუფლად! ბაგრამ ამაზე სხვისნაც. ეხლა კი ამ ჯერიის ისა დავლენ.

უკანასკნელი ათის წლის განმავლობაში, როცა ამ მხარეში მოიდგა ფეი კაეკასიის უმდლეს ადმინისტრაციაში ჩვენის ქვეყნის გარეშეების იდეამ, ადგილობრივება დმინისტრაციამ მტკნა-მტკნა დენი დაიწყო: ყოველ საშუალებას ხმარობდა ადამიანთა ქართველობის ჩამოსაშორებლად. ამისთვის ადგილებრივ ხელისუფალთ ფეხი ჯერ იყო და ოჩაჩრისა და გუდაუთის ოკრძალთა სხვა „ინოროდცებთან“ ერთად მამრთების შეჭრა. ამასაც არ დასჯერდნენ. ყოველგვარ საშუალებას ხმარობდენ წინანდელ კეთილ შეძლების ხელიდან გამოსაცლელად. ჩრდილოეთიდან გადმოსახლებული ყოველგვარის შეღვათის ამოვლენ ნით, ეს დაასახლოს ზედ ან თავისტერეგი კი კიობა. ზუსი-მოიჯარდრენი ერნივით, მაგრამ, თა თქა ფლდ, ეს უკანასკნელნი ან დასთანხმებულებიდენ იჯარის მიცემას, ანდენ, თუ კი მოახერხებდენ ხელის შეშლას. ამტრამ, მხოლოდ ამიტომ ჯარ ეუის მეგრელი მოიკარდრენი. უბინაწყლობით შეწუხებული მეგრელები სიხარულით ცდა წერილნენ და დასახლდნენ. „ჩვენს სიხარულს სასრვარა არა ჰქონია,— მითხრა ერთმა მათგანმა.— ყველაზე ჩვენს სიხლოს ნუროს, დღენიც და ნაგვის ზეს ცხოვრების ვიცდავით, ამიტომ გეიხაროდა, რომ სიმართლეც და კეშმარიტება „მოცარტელს“ უკარდმოდით ხელშია; გეგვარა ეხლა სამართლიან მეტლე ძლიერ დაშვედი-მთავარი“. ამ ბრიან დამშეიდებული შეუხვედენ მეშობლს: გაიკეთს ქოხები, მოსწყინდეს ჯაგნარად და ტყეც ქცეულ მაშინ და გაჩენა სოფლები და მოძრაობა მაგრამ დაბე ბედის უკუღმა ტრიალს. ადრე, სდე ადრე გორისხედ შეგრელებს დევდით მთავარი, ფუსი იმათ არავითარი დასაშაურება არ ჩაუენიათ ის წინაგნე და მათ არავითარი სახეთი არ მოეკითხა ასაყრელად. მაგრამ სახეთი რა საჭიროა? სახეთად ის არ ყმარა, რომ მეგრელები იყვნენ და ამიტომ სიძულვილის ღირსნი! **მეგრელებმაც, როგორც ბატონელ სვანებმა, თავისი „მისია“ დედელების გამქრალით დაასრულეს,** და ამიტომ კიდევაც ამაყრეს: ვერც მუდმივ ცოტა ლებმა და ვერც ხეფრ-მედიან ელიარ უშველა! 1904 წლის მარტის 25-სა დღეს ბედკრულ მეგრელთ კარზე მოადგენ ეს „სტოვერიანი“, მილეულ-პოლეულ უკანასკნელთ მვეილობან გლეხთა სასლ-კარი, ყველა ღიდიან პატარიანამდა გამორეცხეს და ტყეიის ქვეშ დაიყენეს. ამ ბედნიერ ეკიპრის ოკეანოსის ეკიპრები დაიღეს და დაბეკდეს, და ასე და ამ ოციდ ბარუნაველ ადგილის წინა დღეებში ძმობა-ერთობისა და სანოვების ქვეშ ბიბერეულის უმაღლეს ნარმომადგენელის წულობით სამოსლით სულს ყოველ უდანაშაულო მგრელებს უსიჯრო ცის ქვეშ იგრძნო თავი თავისი.

ქეეეკან ხომ უმეთხოდ და უმეხთლად, მაგრამ ძარტო ეს არ აკმარა უღონაღებს ზეცამ და ხანიერ თოკლ-ეკაპითა და ქარხანეთ-ჯ ფეთსანინძდა მანეყობდ ფაიდ ტანჯულთ, რომელთა დანაშაულობის ნიშნელ ის შეიღებენ, რომ უსანართლოდ გაწყვიტ მეგრელებად გაიხსენეს. ერთი ამთავრი—ეგნ-ტე ეკ-ეხლეკა ძლიერ ეკიდეკა და წესიერების დამკვიდრ თავის ლოკანით კა-ეში გაიგდეს,—ავიდმეფობას გაეკეკა მოგმება და მერე თუ მცნე დღეს თქვენ ნ ჯინა ჯიხთ. ცხოვრებისაგან უარყოფილნი 70 სულამდე დიდ თუ პატარა, ქალ თუ კაცი ე. სოხუმში ებისკოპოზის კარს მიადგა, ცოილა ია ფუნთ 20 ცერსი, და ცრემლიანი ვედრა ჩუეფსთ-მთავარს—ეკნ ჩვენ ამ მოგვალი ძლიერ ეკიდეკით და ეკიდეკით ეკიდეკით თავის ლოკანით კა-ეში გა

დასახლ. 906 ვ. 45 კ. წმინდა შემასმული ღვინო 592 ვ. როგორც სკოლის ეზოვანის მოსაზღვრეთა ცოდნა და გაიკეთოს წერტილის საზოგადოების საქმეების მდგომარეობა.

ცხენისის კალაკის საქმეები

12 მაისი

ხმ. თე. ახალციხეში შეკეთება ქალაქის მოხრილი, რომ მოახდინონ მოლაპარაკება მუდმივაქციები და დარბაზების-შეკრებებში. როგორც გვიდევნ, სამედიცინო საზოგადოების ყველა თანამშრომლის მოწვევა, წინასწარ ბიბლიოგრაფიული დეტალების დაზუსტების წინადადებით, საქმეთა ვერა საკითხების ამოწერის საშუალებით. ყველა საქმე 12 მაისამდე უნდა დასრულდეს და ანგარიში ამ დღეს უნდა წარდგეს. ამასთან ერთობა და ქალაქის დეპუტატები არჩევენ კი არ იქნება, არამედ დანიშნული ადმინისტრაციის-საგან. ასეთ სისტემის წინააღმდეგ ბევრი ლიბერალი და უწინარეს ყოვლისა ადვოკატები ფიქრობენ, რომ ასეთ ბიბლიოგრაფიული ცნობილი და ზოგიერთი ადგილობრივი ექიმები. ამ მხრივ ამ საკითხის ირკვევა, რომ ამ ორგანიზაციის ნაწილი ამ ორგანიზაციის ნაწილი ამ ორგანიზაციის ნაწილი

დებულებისა: ბახარხანა, ტატლიანობა, მშვილობას თქმობა და ლალობა, შენებოდობა და ფუძისაქცევლის მკერდობა—სამის წლით, ეკონომიური ერთობული საკვანო წესრიგები: სადარიცხოები, ბაკალიწინა და სხვა—ორის წლით. 3. ტფილი შაირობრივი პირობაზე უნდა იქნეს ჩაფუნებული, 4. საკუთრებისება სამხედრობებისა, მიმისა, ტანისამოსებისა, ბანთ თვით ერთისა; 5. ადვილიც შეგიძლიათ ხანგრძლივ შენებაში უნდა ამბობენინის, რომ ერთს თვის ვალის გადახდაზე ან ვადის გაზრდაზე ორ კვირაზე ადრე არ უნდა ითხოვოს. 6. შეიძლება ფიცით ან ფიცის გარეშე. 7. ნებისმიერ ფიცით ან ფიცის გარეშე. 7. ნებისმიერ ფიცით ან ფიცის გარეშე. 7. ნებისმიერ